

aktuelle likviditet og behov for forskud til fremtidige udbetalinger i nogen grad beror på skøn, og at den stærke stigning i udbetalingerne af dagpenge og efterløn i betydelig grad har belastet såvel de enkelte kassers som arbejdsdirektoratets administration.

Den fortsatte stigning i udbetalingerne har i øvrigt medført, at direktoratet for de største kassers vedkommende er gået over til at udbetale forskud flere gange om måneden.

Dette vil formentlig medføre nogen nedgang i disse kassers løbende likviditet, men fremgangsmåden kan som tidligere nævnt ikke udvides uden en forøgelse af direktoratets personale.

ad 2:

I den hidtil anvendte fremgangsmåde til beregning af kassernes likviditet indgår det af kassen opkrævede medlemsbidrag, og direktoratet finder derfor, at der er taget skyldige hensyn hertil. Når direktoratet sjældent har fundet grundlag for at kritisere kassernes oplysninger om opkrævede medlemsbidrag skyldes dette, at en objektiv vurdering er vanskelig, dels fordi medlemmerne kan være i op til 2 måneders restance med medlemsbidraget, dels fordi medlemsbidraget i de fleste kasser opkræves af forbundet og derfra overføres til kassen, hvilket kan give visse forsinkelser.

ad 3:

Direktoratet har i sin hidtidige administration lagt vægt på, at eventuelle renteafkast på forskudskontoen tilfaldt staten, men mindre på selve størrelsen af renteafkastet. Under hensyn til de nu gennemførte undersøgelser har direktoratet imidlertid pålagt kasserne dels at sikre sig en rimelig forrentning af de indestående midler, dels at påse, at forskudsbeløbene forrentes til fordel for staten lige til den endelige udbetaling til medlemmerne finder sted. Det kan i øvrigt oplyses, at renteafkastet til staten i 1980 var ca. dobbelt så stort som i 1979.

Endelig har statsrevisorerne knyttet visse bemærkninger til beretningen samt påtalt direktoratets administration. Påtalen er meget generel og knytter ikke direkte an til Rigsrevisionens beretning. Direktoratet skal dog bemærke, at med hensyn til forrentningen af forskudsbeløbene skal man henvise til det foran anførte, idet man i øvrigt skal fremhæve, at de omhandlede forskudskonti i princippet tilhører den enkelte arbejdsløshedskasse, og at de nugældende retningslinier blev fastlagt i 1976 med bistand af Rigsrevisionen, uden at de af statsrevisorerne fremsatte bemærkninger i tillægsbetænkning til statsregnskabet 1971-72 blev fremdraget.

Med hensyn til de forskudsvisse udbetalinger skal man henvise til det foran anførte, hvorved bemærkes, at direktoratet fortsat er opmærksom på at nedbringe disse udbetalinger så meget som overhovedet muligt med de midler, der står til direktoratets rådighed.

Ved skrivelse af 26. maj 1981 tager arbejdsministeren statsrevisorerne kritik til efterretning, idet man dog vurderer, »at arbejdsdirektoratets seneste tiltag over for arbejdsløshedskasserne i væsentlig grad – i hvert fald på kort sigt – imødekommer Rigsrevisionen og statsrevisorerne kritik«. Ministeren afslutter med at, »en yderligere begrænsning af gennemløbstiden vil blive overvejet af arbejdsdirektoratet i samarbejde med Rigsrevisionen«.

Foranlediget af arbejdsministeriets svar til statsrevisorerne anmoder Rigsrevisionen ved skrivelse af 4. august 1981 om et oplæg fra direktoratet om den nærmere tilrettelæggelse af det indbyrdes samarbejde med tilvejebringelse af nye retningslinier for administration af statens tilskud til arbejdsløshedskasserne.

Arbejdsdirektoratet fremsender langsigtet løsning i 1981

Som reaktion herpå fremsender direktoratet den 10. september 1981 et notat af 17. juli 1981 om en omlægning af forskudssystemet baseret på to hovedprincipper.